

Frá vinstri eru Sædís Sævarsdóttir, Erna Milunka Kojic, Aron Hjalti Björnsson, Philip Helliwell og Þorvarður Jón Löve. Mynd/Gunnar Sverrisson

Doktorsvörn við Háskóla Íslands

Aron Hjalti Björnsson

Aron Hjalti Björnsson varði doktorsritgerð sína þann 30. apríl síðastliðinn við læknadeild Háskóla Íslands. Ritgerðin ber heitið: Iktsýki og sýkingar: Áhrif TNF-hemla. Andmælendur voru dr. Philip Helliwell, prófessor við University of Leeds og gigtarlæknir, og dr. Erna Milunka Kojic, yfirlæknir smitsjúkdómadeildar við Landspítalann.

Umsjónarkennari og leiðbeinandi var Þorvarður Jón Löve prófessor. Auk hans sátu í doktorsnefnd Agnar Bjarnason, Gerður María Gröndal, Már Kristjánsson og Pétur Gunnarsson.

Ritgerðin fjallar um sýkingar í sjúklingum með iktsýki og áhrif meðferðar með TNF-hemlum á sýkingaráhættuna. Iktsýki er fjölkerfa liðbólgusjúkdómur sem tengist aukinni hættu á sýkingum, bæði vegna sjúkdómsins sjálfs og ónæmisbælandi meðferðar.

Ritgerðin byggist á þremur íslenskum skráarrannsóknum sem unnar voru með gögnum úr ICEBIO og öðrum heilbrigðisskrám. Í megindráttum lýsir ritgerðin hvernig sýkingalyfjanotkun sjúklinga með iktsýki breytist eftir að meðferð með TNF-hemlum er hafin og hvernig sýkingatíðni hefur breyst síðustu tvo áratugina. Einnig lýsir hún áhrifum fyrstu bylgju COVID-19 faraldursins á sjúklingahópinn. Niðurstöðurnar benda til þess að þótt meðferð með TNF-hemlum tengist aukinni sýkingabyrði hafi hætta á alvarlegum sýkingum minnkað með tímanum. Þetta varpar nýju ljósi á öryggi TNF-hemla við meðferð liðbólgusjúkdóma.

Aron Hjalti lauk embættisprófi með meistaragráðu í læknisfræði árið 2017 við Háskólann í Debrecen í Ungverjalandi. Að loknu kandídatsári starfaði Aron Hjalti sem sérnámslæknir á lyflæknasviði og göngudeild gigtarlækninga á Landspítala. Hann lauk sérnámi í almennum lyflækningum við Háskólasjúkrahúsið í Lundi í Svíþjóð árið 2025 og starfar þar áfram sem sérnámslæknir í gigtarlækningum auk þess að sinna klínískum rannsóknum.

Hvað segir nýdoktorinn?

Hvað leiddi þig inn í vísindarannsóknir og doktorsnám?

Það var hann pabbi minn, Björn Guðbjörnsson, sem kynnti mig fyrir þessum heimi og leiddi mig inn á þessa braut. Frá því að ég var barn hef ég verið forvitinn og haft áhuga á því að vita hvernig hlutir virka og af hverju þeir virka. Pabbi leiddi þennan áhuga yfir í vísindavinnu og fyrstu skref mín á þessum vettvangi voru undir hans handleiðslu. Hann smitaði mig algjörlega af sínum brennandi áhuga. Hann kom mér seinna í samband við Þorvarð Jón Löve sem varð svo handleiðari minn í doktorsnáminu. Ég hef verið mjög heppinn með handleiðara og lært heilmikið af Þorvarði, bæði um vísindin sjálf og hvernig gott vísindastarf verður til. Það sem stendur þó einna sterkast eftir er hversu gefandi samvinnan var og hversu mikla ánægju ég hafði af ferðalaginu öllu.

Hvernig var námsskipulagið og var nægur tími til vísindavinnu?

Einn helsti kosturinn við að hafa stundað doktorsnám við Háskóla Íslands er að þar gafst mér ákveðið frelsi til að geta sett námið upp á þann hátt sem hentaði mér best. Það var mér mikilvægt þar sem ég kaus að fara í doktorsnám samhliða klínísku sérnámi og þá þarf ákveðinn sveiganleika. Ég fékk góðan tíma fyrir vísindavinnu og hefði líklega getað fengið enn meiri tíma hefði ég óskað þess. Sem sérnámslæknir á Landspítala fékk ég góðan stuðning og spítalinn fjármagnaði að stórum hluta rannsóknartímann, bæði í gegnum sérnámið og í gegnum vísindastyrki. Eftir að ég fluttist til Lundar hef ég fengið góðan stuðning og mætt miklum skilningi frá gigtardeildinni hér í Lundi varðandi þörf fyrir rannsóknartíma.

Hver eru þín næstu skref í vísindum eftir doktorsnámið?

Það eru mörg spennandi verkefni framundan. Auk þess að halda áfram þeirri vinnu sem við höfum unnið á Íslandi í tengslum við doktorsverkefnið, hef ég fengið postdoktorsstöðu við Háskólasjúkrahúsið í Lundi. Þar mun ég sinna klínískum rannsóknum á virkni bóluefna gegn ristli og RS-veiru hjá sjúklingum með gigtarsjúkdóma, auk þess að skoða hvaða áhrif lyfjameðferð hefur á virkni bóluefnanna. Þá mun ég einnig koma að rannsóknum á örverumengi sjúklinga með hryggikt og áhrifum sýklalyfjanotkunar á örverumengið.